best. Pflanze, = ह्या Radan. im ÇKDa.

विग्रन्धि adj. = विग्रन्ध Spr. 728. VARAH. BRH. S. 48,4.

विगम (von 1. गम् mit वि) m. das Fortgehen, Verschwinden, Aufhören, zu-Ende-Gehen, Abwesenheit: संयोगविगमा Buig. P. 1, 13, 40. मु-कुन्द् 10,42,24. स्वधातु 2,7,49. श्रमु 3,9,15. कर्ण े Megu. 56. प्रचाद े प्रक्रिंग. Bru. S. 12,10. प्रवन 28,4. तिमिर् Katuâs. 47,121. चार्त्रिंग Ragu. 19,15. नीकार्पात हर. 6,22. इति े Mâlav. 95. केतु े Spr. 2691. साधम े Киахоом. 82. तुत्पिपासा े Kull. zu M. 4,229. वाल्य 8,27. उपाधि े Schol. zu Kap. 1,158. 160. Kusum. 46,20. ह्याली-कालम्भ े so v. a. Vermeidung Jáós. 3,157. — Vgl. दिवस े, रात्रिंग.

विगमचन्द्र m. N. pr. eines Fürsten Tiran. 2. 126. fg.

विगर्भा (2. वि + गर्भ) adj. f. von der Leibesfrucht befreit MBu. 3,3808. विगर्क् gaṇa पुटकरादि zu P. 5,2,135. — Vgl. विगर्क्त् 2).

विगर्रुण (von गर्न्ह mit वि) n. das Tadeln, Tadel: वसुद्वि अतार. 4233.

R. Gorn. 2, 73 in der Unterschr. Schol. zu Kitz. Ça. 1, 4, 4. लोक चैव विगर्रुणम् (प्राप्तम्) R. Gorn. 2,68,19. नारदा गर्न्हस्त्वेपोक्ता महिगर्रुणम् du hast übel von mir zu Narada gesprochen MBu. 12 5846. विगर्रुण कर्रा tadeln 3,7556. auch विगर्रुणा र.: विगर्रुणा परमहरात्मना कृता सक्त य: 12,4230.

विगर्हिन् 1) adj. (wie eben) tadeind: सर्वलोक ° MBu. 12, 9702. काम्पाग ° (so die neuere Ausg.) Hanv. 11688. — 2) विगार्दिणी Boz. einer an विगर्ह reichen Localität gaņa पुटकारादि zu P. 5,2,135.

विगर्क्स (von गर्क् mit वि) adj. tadelnswerth, tadelhaft; von Personen und Sachen M. 4,72. Buâc. P. 3,14,23. 6,7,36. দ্মনি 11,8,31.

विगर्क्सता f. nom. abstr. von विगर्क्स. विगर्क्सता प्रया sich dem Tadel aussetzen Right-Tag. 6,276.

विमाहरू (von माक् mit वि) nom. ag. der sich hineinbegiebt in (gen.): वनस्य Bnați. 9,29.

विमाया (2. वि + गा) f. eine Abart des Årjå- oder Gathà-Metrums Colebr. Misc. Ess. II, 134.

विमान (von 2. मा mit वि) n. böser Ruf H. 270. Hatås. 1,147. an. 4,48. विमानन् (von 1. मा mit वि) n. Schritt RV. 1,188,4.

विगाई (von गाक् mit वि) 1) adj. sich eintauchend: Agni RV. 3,3,5. — 2) m. nom. act. s. द्विगाइ.

विमाङ्ग (wie eben) 1) m. N. pr. eines Fürsten MBu. 5, 2732. — 2) n. nom. act. s. শ্বনাহিদান্তন.

विगास्म (wie ebon) adj. intrandus: भूते रुचावचैरपि । गङ्गा विगास्मा सततम् Spr. 4974. — Vgl. द्वार्चेगास्म.

विमोति f. eine Abart des Àrjà-Metrums, 29 + 29 Moren Colebr. Misc. Ess. II, 134.

विगुपा (2. वि + गुपा) adj. (f. ज्ञा) 1) woran Etwas mangelt, unvoll-kommen, mangelhaft: वैदिकानि कर्माणि MBu. 12, 2689 (Gegens. ऋषिगुणा 2677). Kårj. Ça. 1,2,18. ग्रेयान्स्वधर्मा विगुपाः पर्धमात्स्वनुष्ठितात् Spr. 3030. 4968. 3093. ज्ञाज्ञा so v. a. ein Befehl, der nicht ausgeführt wird, Rå6.-Tar. 4,502. विधि so v. a. ein widriges Schicksal Spr. 923, v. l. Die Ergänzung, woran es mangelt, geht im comp. voran: धर्मविगुणाः क्रियाः Rå6.-Tar. 4,60. विवेकविगुणाः क्रियाः 5,352. — 2) qualitätlos Bhåc. P. 3,24,43.7,9,48.8,12,7. — 3) der Vorzüge baar, schlecht: VI. Theil.

von Menschen MBH. 3, 1465. 12, 10655. R. 4, 31, 3. 5, 86, 16. 6, 100, 9. Spr. 3097. Çıç. 9, 12. विमुणेखि पुत्रेयु न माता विमुणा भवेत् Mink. P. 77, 32. 106, 25. मुं MBu. 4, 1561. was seine Eigenschaften verändert hat, verdorben, schlecht; von den humores im Körper Suçu. 2, 370, 7. 464, 11. 323, 16. Çinng. Samu. 1, 2, 4. — तिहमुणी: MBu. 8, 667 fehlerhaft für तिहमुणी:, wie die ed. Bomb. liest. Vgl. वेमुण्य.

विग्णाता (von विग्णा) f. Verdorbenheit: वाया: Suça. 2,329,16.

विगुल्प adj. reichlich: विगुल्पं वर्न्सिडयं च Åçv. Gṇii. 4,1,17. साम्यं विगुल्पं निर्वपयेषु: Ça. 12,8,35. विगुल्पानमारुरित् विपा (अर्था. Ça. 21, 3,10. — Vgl. unter गुल्प् in den Nachträgen.

- 1. विगृह्म (von मृत् mit वि) adj. in der Gramm. was besonders —, selbständig für sich erscheint (im Pada-Text) AV. Pair. 4,78.
- 2. विगृत्य (wie eben) absol. *aggressiv* Kān. Nitis. 11,2. fgg. गामन ४. ्यान ३. विगृत्यासन १४.

विग्न s. u. विज्

विसे gaṇa मुझादि zu P. 4,1,123. सुत्रामादि zu 2,80. adj. nach Dev. zu Naigi. von 1. म् mit वि; nach Naigi. 3,15 so v. a. मेधाविन् पेर्स्ट्रिविम्मस्तृत्मिन्द्रं पृच्छ् RV.1,4,4. ता विमे धेवे जठरं पृपाध्य 6,67,7. Nach P. 5,4,119, Vartt. AK. 2,6,1,46. H. 450 und Hall. 2,455 nasenlos (vgl. विख u. s. w.). — Vgl. वैमि. वैमेप.

1. विग्रक् (von ग्रक् mit वि) m. am Ende eines adj. comp. f. ग्रा. 1) Trennung, Sonderstellung Nia. 1, 4. बाह्यझाधङ्ग beim zweimonatlichen Fötus Buig. P. 3,31,3. — 2) Trennung, Eintheilung; = प्रविभाग Trik. 3, 3, 460. = विभाग Med. h. 23 (statt विभागे ता ist वि॰ ना zu lesen). वालपलात्तपा° (= म्रवास् कल्प Comm.) Buic. P. 2,10,47. — 3) Vertheilung, namentlich von Flüssigem (z. B. Soma) Ind. St. 10, 381. Karj. Ça. 9, 4, 13, 16, 12, 5, 16, 22, 10, 3. — 4) in der Gramm. Sonderstellung eines Wortes, Selbständigkeit desselben (Gegens, zur Composition) RV. PRAT. 4,15. 5,16. 25. 7,2. विग्रक् एघप्त उकारः प्रवते ॥, wenn es ein eigenes Wort ist, wird gedehnt 8,1. 4,12 (現 °). AV. PRat. 4, 3. Comm. in der Einl. zu 4. zu 4, 27. S. 262 (9. 10.). grammatische Austosung eines zusammengesetzten Wortes: वृत्त्वर्यवनाधकं वाक्यं विग्रकः Schol. zu P. 2, 1, 3. 1, 2, 44. ÇANK. zu KHAND. Up. S. 14. म्रीविप्रके। नित्य-समास: Schol. zu P. 2,1,3. = ह्यास, विस्तार AK. 3,3,22. Так. Н. 1432, Schol. Med. Halas. 3, 19. - 3) Uneinigkeit, Zwist, Hader, Streit, Krieg AK. 2,8,4,18. 2, 73. TRIK. H. 735. 796. MED. HALÂJ. 2, 299. M. 7,160. ıgg. १७४. तदा कुर्वित विग्ररुम् einen Krieg eröffnen १७०. ऋपीषां देवता-नां च सदा भवति विग्रक्: MBn. 13,319. HARIV. 2865. R. GORR. 1,46,32. 3, 74, 12. Ragii. 9, 47 (pl.). 19, 38. 另有顶切° Spr. 3 (II). 864 (II). 3202. Varâu. Bru. S. 30, 9. 46, 76. 47, 7. 86, 63. Buâg. P. 3, 15, 32. 4, 2, 2. Mârk. P. 69, 26. यहप्रवि: Hariv. 13873. R. 3,41,3. 6,87,7. Spr. 4086. 4617. विग्रक्ते। ऽयं कृतो ऽनेन त्वया सरू मयापि च R.Gorr. 2,18,16. Variu. Bru. S. 87,38. Pakkar. 78,20. 149,14. तै: सार्धन् R. 6,82,51. स्त्रीभि: साजम् VARÂH. BRU. S. 89,11. म्रह्योपरि विग्रव्हं कार्तुम् Pakkar. 78,21. कार्राति विम्रहं कामी कामिष् Bulls. P. 3,31,29. वालिसुमीव॰ zwischen R. 1,3, 23. VARAH. BRH. S. 104,21. सुर्दानव Bule. P. 9,14, 5. श्रम्रगण mit MBH. 1,1185. Suga. 1,89,16. 290, 5. KATHAS. 19,79. PANEAT. ed. orn. 36. 1. स्यल ein Kampf auf festem Lande Spr. 4611. निज्ञतने बह्वा वचावि-